

Bengt-Arne Jacobsson från Tomelilla hade byggt en Duett-rod, men ville börja med något nytt. Han fann en gammal rostig Volvo 142 -72 som var till salu för 1.900 kronor. Bengt-Arne slog till. Nu hade han skaffat sig ett perfekt utgångsläge för det nya objektet. En mild custom med sänkt tak!

Av Håkan "Molle" Molin (text), Peter Törnqvist (foto)

■■■ Bengt-Arne Jacobsson uppfyller alla nödvändiga krav för att bli kallad en typisk "bilbyggare". Han gillar att skapa! Helst flera projekt efter varandra, och det är han förmodligen inte ensam om... Även lillebrorsan Tomas gillar utmaningar. Hans senaste bygge är en vild Harley-trike med kedjedriven bakaxel från VW!

Bröderna Jacobsson har ett rymligt garage som dom stulit från sin far:

— Han är lantbrukare och byggde egentligen en ny smörjhall för traktorn. Men vi ockupade den direkt, skrattar Bengt-Arne. Fast vi måste släppa in honom ibland för att få vara kvar!

Planerat kap

■ Bengt-Arnes första bilbygge var en Duett-rod med plastkaross från Karl-Ola Englund. Den höll honom sysselsatt mellan 1981 och 1984. Sedan blev det en liten paus. Han ville ju köra med rodden, men samtidigt kom längtan efter ett nytt bygge.

— Så farsan fick överta Duetten. Själv köpte jag en nerkörd Volvo 142 för 1.900 kronor, berättar Bengt-Arne.

Inspirationen har han fått genom motortidningarna. Det är ju ett klassiskt bilbyggarknep att bläddra och sno idéer för andra.

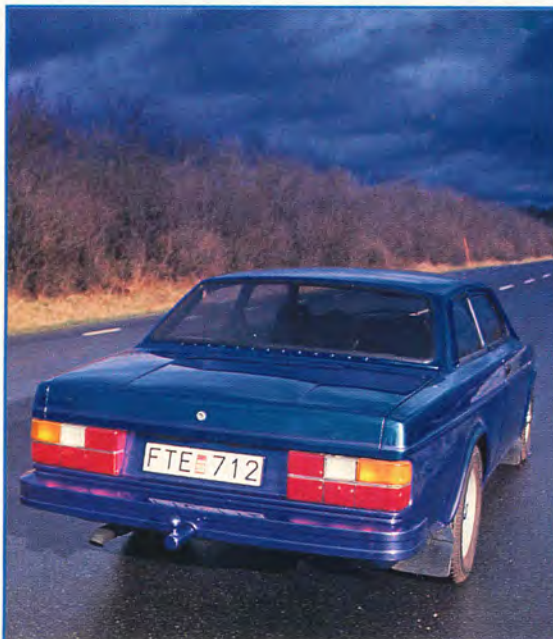
— Därför fanns bilden av bilen i huvudet när jag började säga. Efter taksänkningen flöt arbetet mer eller mindre automatiskt, förklarar han.

Volvon var inte lite rostig. Den var mycket rostig! Därför inhandlade Bengt-Arne ekonomiplåtar, som modifierades för att passa till den nya formen. — Dörrarna plockade jag från en 240. Tröskellådorna är både utflyttade och framdragna, säger han.

Hela fronten är av egen tillverkning i plåt, men ribbgrillen fick nobben av Bilprovningen.

— Stationschefen berömde mig för bygget trots att han inte kunde godkänna grillen. Jag tog det som ett gott slutbetyg!

Brorsan Tomas erbjöd sig att

Bengt-Arne strävade efter ett lågt och cleant utseende på bilen. I samband med taksänkningen luta- de han därför stolparna in mot kuppén. Bakpartiet består delvis av originaldelar som sammansatts med modifierade ekonomiplåtar. Stötfångare av egen tillverkning.

hålla i sprutan då lackjobbet skulle utföras. Tidigare hade han gjort ett lyckat lackjobb åt en kompis, så viljan att utveckla sitt kunnande var stark. Bröderna hjälptes åt att iordningställa garaget till lackbox. Sedan fick Tomas ta befälet!

Kreativ utveckling

■ Bengt-Arne vill inte uppfatta Volvon som någon "värsting". Istället ser han den som en mild custom i nästan färdigt skick.

— Helt färdig blir man väl aldrig, erkänner han. Alltid finns det något som går att ändra...

Men Bengt-Arne lider inte av några som helst begränsningar i sin kreativa utveckling. För tre år sedan köpte han Mats Stefans-

Bengt-Arnes beräkningar stämde:

NERKÖRD BRUKSBIL BLEV MILD CUSTOM

sons Ford -34 3W bus-rod, så arbetsmaterial finns det gott om.

— Har ägnat lite tid åt att placera dörrgångjärnen på insidan, avslöjar han. Sen får vi se hur det slutar... Ni kanske förstår varför Bilsport framhäver Bengt-Arne som en typisk bilbyggare. Han har många järn i elden och möjligheter att utveckla olika byggidéer på rätt underlag.

Maskinellt sett har han nöjt sig med att renovera B20-motorn. Lite bättre knuff uppnås genom planad topp och vasare kamaxel.

— Dessutom har jag monterat en M41-låda med overdrive, påpekar han. Det är skönt att kunna sträckköra på lägre arbetsvarv, samtidigt som hållbarheten förlängs!

Sänkningen av karossen löstes först genom att kapa fjädrarna. Sedan mäta och avlägsna material på axelstoppsgummit i framvagnens nedre bärarmar. Genom denna operation slapp han lägga några pengar på ett sänkingskit.

— Jag har strävat efter att hålla en låg byggbudget, erkänner han. Kromet i motorrummet blev billigt då jag själv gjorde förarbetet med slipning och polering.

— Både brorsan och jag har ju möjligheter att hjälpa varandra med olika saker. . . och garagekostnaden blir ju låg då vi håller oss hemma hos farsan.

Bengt-Arne Jacobsson kan planera. Ett rullande bevis är hans milda custom-Volvo! □

RECEPT

Bil: Volvo 142 1972.

Ägare/byggare: Bengt-Arne Jacobsson, Tomelilla.

Kaross: Taksänkt 6 cm. Bredade och uppflyttade skärmkanter med hjälp av ekonomiplåtar som utgångsmaterial. Dörrar och bakparti från Volvo 240. Hembygga stötfångare i plåt.

Motor: Volvo B20. 2,5 mm planad topp, K-kamaxel, dubbla Stromberg 175 CD-förgasare.

Transmission: 4-växlad manuell Volvo M41-låda med elektrisk overdrive.

Fälgar: Plåtfälgar från Volvo 240 fram och bak.

Däck: General 205/60-14 fram, 235/60-14 bak.

Lack: Specialmix med 54-A99/14 silver, 54-A552 blå och 54-A427 röd ur Glasurits efektmattallic plus 8 lager klarlack. Arbetet utfört av Tomas Jacobsson.

Inredning: Blått och svart möbelyg och konstläder. Arbetet utfört av Bengt-Arne.

Byggtid: 1,5 år.

Tack till: Tony Barth på V-twin i Kristianstad för kromningen. Anderssons Mekaniska i Tommarp för breddningen av fälgarna.